

bør finde Sted, har man ment at burde forbyde Forening af disse Stillinger, idet man dog har ment at turde indrømme en Undtagelse, for saa vidt angaar en midlertidig Beskikkelse i en Direktørs Forfald.

Der har indenfor Kommissionen i Princippet hersket Enighed om, at det er uheldigt, at en Sparekasses Funktionærer ere Medlemmer af Bestyrelse eller Direktion for den Kasse, i hvilken de paagældende ere ansatte, eller for et andet Pengeinstitut (Sparekasse eller Bank), og adskillige af Kommissionens Medlemmer, der se en betydelig Fare i en Forening af disse Stillinger, have ønsket indsat et ubetinget Forbud herimod; man er imidlertid enedes om, idet i øvrigt den nævnte Forening foreslaas forbudt, at gøre en begrænset Undtagelse for visse mindre Sparekassers Vedkommende, idet det foreslaas tilladt, at en enkelt Funktionær i en saadan Kasse tillige kan være Medlem af dennes Bestyrelse eller Direktion. Naar Kommissionen — om end ikke uden ret store Betænkeligheder — har ment at burde foreslaa denne Undtagelsesbestemmelse, skyldes det, at det, efter hvad der er Kommissionen bekendt, meget hyppigt er Tilfældet, at de daglige Forretninger i smaa Kasser udelukkende bestrides af vedkommende Kassers Bestyrelsesmedlemmer efter Tur, og at Kommissionen har ment, at et ubetinget Forbud imod, at de ovennævnte Funktionærers Arbejde udføres af Bestyrelsesmedlemmerne, vilde virke meget generende for disse smaa Instituter, hvis vedvarende Bestaaen mulig endog vilde blive truet ved et saadant Forbud.

Kommissionens Flertal skønner ikke rettere, end at den Omstændighed, at beslægtede i op- og nedstigende Linie samtidig ere Medlemmer af en Sparekasses Bestyrelse eller Direktion, vil kunne tænkes at give Anledning til en mere ensidig — ikke udelukkende ved Hensynet til Kassens Tarv bestemt — Ledelse, og Flertallet har derfor ønsket at hindre Indførelsen af en saadan Ordning i Fremtiden. Af Hensyn til de bestaaende Forhold har man imidlertid, om end med nogen Betænkelighed, ment at burde indrømme en vis Overgangstid ved Bestemmelsens Gennemførelse og har derfor foreslaaet, at den samtidige Deltagelse for de nævnte beslægtede i Ledelsen af en Sparekasse kan fortsættes indtil Udgangen af 1922, saafremt den ved Lovens Ikrafttræden fandt Sted.

Det har, efter hvad der er Kommissionen bekendt, ikke sjældent, særlig for

mindre Sparekassers Vedkommende, været Skik og Brug, at Stillingen som Bogholder eller Regnskabsfører har været forenet med Stillingen som Kasserer, men Kommissionen har under Hensyn til den Mangel paa Betyggelse, en saadan Ordning frembyder, hvad Erfaringerne tilstrækkelig have vist, ment at burde foreslaa et absolut Forbud mod Foreningen af disse Stillinger.

Da det er af Interesse, at Sparekassensinspektøren stadig har Kendskab til Sammensætningen af Kassernes Ledelse, har man foreslaaet, at enhver Forandring i Sammensætningen af Bestyrelse eller Direktion inden en Maaned vil være at indberette til Inspektøren.

#### Til § 8.

Der har hidtil ofte været truffet den Ordning for de mindre Sparekassers Vedkommende, at hele den daglige Ledelse har været lagt i Hænderne paa et enkelt Bestyrelsesmedlem, der saaledes har været bemyndiget til at modtage Indskud og Afdrag og meddele Kvittering derfor; denne Ordning kan selvfølgelig medføre, og har da ogsaa gennem Aarene medført, Misbrug, og man har derfor foreslaaet optaget en Bestemmelse om, at ingen Indbetaling i en Sparekasse maa modtages uden imod Kvittering af to dertil bemyndigede Personer.

Mangelen paa tilstrækkelige, let realisable Reserver har oftere vist sig i særlig Grad egnet til at skabe Vanskeligheder for Kasserne; dette har saa meget mere været at vente, som der ikke i den nu-gældende Sparekasselov har været sat nogen Begrænsning for Størrelsen af de Indskud, der kunne modtages paa enkelt Bog, lige saa lidt som der i Loven er foreskrevet nogen bestemt Opsigelsesfrist for større Beløb; det har været overladt hver enkelt Sparekasse i sine Vedtægter at optage Bestemmelser vedrørende disse Punkter. Ganske vist har nu — i Overensstemmelse med den Vejledning, som den af Indenrigsministeriet udarbejdede Mønstervedtægt for Sparekassernes Vedtægter dertil giver — de aller fleste Sparekasser i deres Vedtægter optaget Bestemmelser, hvorved det forbeholdes Bestyrelsen at kræve en vis Opsigelsesfrist for Udtagelsen af betydeligere Kapitaler; det behøver imidlertid ikke nøjere at dokumenteres, at det i mange Tilfælde, om ikke af anden Grund, i hvert Fald muligvis af Hensyn til konkurrerende Pengeinstituter, vil være saare vanskeligt for en Sparekasses Bestyrelse bestemt at